

Шевчук Н.С. к.е.н., доцент

Чернишова Л.В. к.е.н., доцент

Одеський національний економічний університет

м. Одеса

АНАЛІТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВ

Ресурсний потенціал підприємства дозволяє забезпечити стійкість підприємства за умов поглиблення досліджень в управлінні ресурсопостачанням та ресурсовикористанням. Особливо актуальним дане питання є у зв'язку із економічною та політичною нестабільністю, глобалізацією бізнесу, збільшенням підприємницьких ризиків та жорсткістю конкуренції. Структура потенціалу є ключовим чинником, що характеризує тип підприємства. Перевага частки ресурсних або інноваційних можливостей накладає відбиток на стратегії поточної діяльності підприємства, а також на перспективи її розвитку.

Ресурсні можливості досягнення підприємницьких цілей залежать від наявності первісного капіталу, бізнес-ідей, забезпеченості факторами виробництва. До загальних доступних ресурсів, що забезпечують підприємницький потенціал, відносять: фінансові, трудові, природні ресурси; сировину, технології, матеріали; нормативну, навчальну, ринкову інформацію; спеціалізовану освіту і підтримку [1, с.25].

Система показників, що характеризує потенціал організації, є сукупністю взаємопов'язаних факторів, які комплексно відображають стан і розвиток даного потенціалу. Склад показників системи залежить від багатьох умов (цільова спрямованість аналізу, вид і форма організації, галузеві особливості), а розробка системи показників завжди носить творчий характер. Збалансована система показників як інструмент стратегічного управління має охоплювати усі групи показників з реалізації функцій управління - від планування стратегії до контролю за процесами виконання

стратегії [2, с. 155], але в будь-якому випадку система показників, що розроблена для цілей конкретного аналізу, має задовольняти ряду вимог.

Серед основних напрямків удосконалення форм і методів управління ресурсами підприємства важливе місце належить формуванню інформаційного забезпечення підприємства та підвищенню наукового рівня планування із застосуванням інформаційних технологій. Особливого значення при цьому набуває використання економіко-математичних методів, що забезпечує вдосконалення процесу планування та прогнозування використання ресурсів, їх оптимальний розподіл.

Побудова в загальному вигляді економіко-математичної моделі системи здійснюється на основі якісного аналізу визначенням математичних форм усіх рівнянь і нерівностей системи. На даному етапі за допомогою різних методів мають бути визначені коефіцієнти всіх рівнянь і нерівностей, функції мети та параметри обмежень.

Використання моделі передбачає дослідження окремих параметрів економіко-математичної моделі (коефіцієнтів, обмежень), які характеризують ті чи інші фактори виробництва, визначають значення функції. Порівняння цих показників з фактичними, базовими та іншими дозволяє оцінити підсумки господарювання, вплив факторів на зміну результативних показників, визначити джерела і обсяг невикористаних внутрішньогосподарських резервів. Даний методичний підхід до аналізу має суттєві переваги в порівнянні з іншими: він забезпечує комплексність і цілеспрямованість дослідження; пропонує методологічно обґрунтовану схему пошуку резервів підвищення конкурентоспроможності організації, дає об'єктивну оцінку результатів фінансово-економічної діяльності, оперативність, дієвість, обґрунтованість, точність аналізу і його висновків. Отримана економіко-математична модель може багаторазово використовуватися для економічного аналізу і служити добрим інструментом обґрунтування управлінських рішень.

Інноваційний процес, що спрямований на втілення завершених наукових досліджень і розробок та інших науково-технічних досягнень у практичну діяльність підприємства, має удосконалити управління економічним потенціалом підприємства відповідно до реалізації його цілей, чіткості і злагодженості взаємозв'язків підсистем і пошуку прихованих резервів потенціалу конкурентоспроможності. Ситуаційний підхід у вирішенні вищезначених завдань [3, с.114], спрямований на розгляд альтернативних варіантів прогнозованого значення ефективності та його

розрахунок на основі застосування ситуаційних моделей дозволяє з'ясувати, як саме вплив середовища може змінювати потенціал підприємства.

Універсальність методів, критеріїв, індикаторів, показників для опису та дослідження явищ і процесів притаманні науковому апарату економічного аналізу але практичне застосування висуває необхідність розробки підходів варіативного характеру з можливістю швидкого реагування на зміни у зовнішньому або внутрішньому середовищі підприємств.

Список використаних джерел

1. Бутенко А.І. Рівень потенціалу малого підприємництва в Одеському регіоні та напрямки активізації його використання: монографія/А.І. Бутенко, І.М. Сараєва, Н.І. Носова; Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України. – Одеса: Інтерпрінт, 2013. – 112 с.
2. Міхайлушкін, П.В. Проблеми модернізації збалансованої системи показників як інструменту оцінювання ефективності функціонування корпоративних структур / П.В. Міхайлушкін, П.В. Журавльов, А.Л. Полтарихін // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 1 (163), – с.155-161
3. Полянська А.С., Бабенко В.В. Оцінювання потенціалу розвитку промислових підприємств на основі побудови ситуаційних моделей // Формування ринкових відносин в Україні. Збірник наукових праць №5(144).- Київ, 2013, С. 109-115.